96

சென்று வருகிறேன் – மற்றும் ஹலோ!

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #44

VIII. *இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல், தரிசனங்கள் மற்றும் பரத்துக்கேறுதல் (தொடர்ச்சி).*
- B. *நாற்பது நாட்கள் (அப். 1:3ஐக் காணவும்) (தொடர்ச்சி):*
  3. *எட்டாவது தரிசனம்: கலிலேயாவில் இருந்த ஒரு மலையில், அப்போஸ்தலர்களுக்கு (மற்றும் ஐந்நூறு சீஷர்களுக்கு) (மத். 28:16, 17; 1 கொரி. 15:6).*
  4. *மலையின்மீது பிரதான கட்டளை (மத். 28:18-20; மாற். 16:15-18; லூக். 24:46-48ஐக் காணவும்).*
  5. *ஒன்பதாவது தரிசனம்: (அறியப்படாத இடமொன்றில்) யாக்கோபுவுக்கு (1 கொரி. 15:7அ).*
  6. *கடைசி தரிசனங்கள்:[1] யூதேயாவில் எருசலேமுக்கு அருகில் எல்லா அப்போஸ்தலர்களுக்கும் (லூக். 24:44-49; அப். 1:3-8; 1 கொரி. 15:7ஆ).*
  7. *ஒலிவ மலையில் இருந்து பரத்துக்கேறுதல் (மாற். 16:19; லூக். 24:50-53; அப். 1:9-11).*
- C. *தொகுப்புக் கூற்றுக்கள்:*
  1. *கிறிஸ்துவின் வாழ்வு பற்றிய தொகுப்புக் கூற்றுக்கள் (யோவா. 20:30, 31; 21:25; அப். 20:35ஐக் காணவும்).*
  2. *தொடர்ந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய தொகுப்புக் கூற்றுகள் (மாற். 16:20; லூக். 24:52, 53; அப். 1:12ஐக் காணவும்).*

அறிமுகம்

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கற்றறிந்த மனிதர்களின் குழு ஒன்று இலண்டன் நகரில் ஒன்றுகூடிற்று.[2] அவர்களில் ஒருவர் பின்வரும் கேள்வியை முன்வைத்தார்: "மில்ட்டன்[3] இந்த அறையில் நுழைந்தால் நாம் என்ன செய்வோம் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள்?" "நாம் அவருக்குப் பலத்த கையொலி எழுப்பிப் பாராட்டைத் தெரிவிப்போம்!" என்று பதில் வந்தது. இன்னொருவர், "ஷேக்ஸ்பியர்[4] இங்கு வந்தால் நாம் என்ன செய்வோம்?" "நாம் எழுந்து நின்று, அவருக்குப் பாடலின் தலைவன் என்று கிரீடம் சூட்டுவோம்." பின்பு, "இயேசு கிறிஸ்து இந்த அறைக்குள் வந்தால்

நாம் என்ன செய்வோம்?" என்ற கேள்வி வந்தது. அங்கு ஒரு நீண்ட அமைதி நிலவிற்று - கடைசியில் சார்லஸ் லேம்ப் என்ற எழுத்தாளரின் பின்வரும் வரிகளினால் அந்த அமைதி முறிக்கப்பட்டது:[5] "நாம் யாவரும் அவருக்கு முன்பாக முகங்குப்புற விழுவோம் என்று நான் நினைக்கின்றேன்!"

கிறிஸ்துவின் பூமிக்குரிய ஊழியம் பற்றிய நமது படிப்பின் முடிவுக்கு நாம் வந்துள்ள நிலையில், நீங்கள் இயேசுவுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்றீர்கள் - மற்றும் கிறிஸ்து உங்களுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்றார் - என்று நான் நம்புகின்றேன். விஷயம் அதுவாக இருந்தால், நீங்கள் - நேரடியாகவோ அல்லது உங்கள் இருதயத்திலோ - அவரை ஆராதிக்க, பயபக்தியில் மற்றும் கீழ்ப்படிதலில் ''அவருக்கு முன்பாக முகங்குப்புற விழவேண்டும்'' என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன்.

முந்திய எடுத்துரைப்பில் நாம், இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரத்துக்கேறுதல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் இருந்த நாற்பது நாட்களைப் பற்றிய படிப்பு ஒன்றைத் தொடங்கினோம் (அப். 1:3ஐக் காணவும்). சுவிசேஷ விவரங்களில், நாற்பது நாட்களின் நிகழ்ச்சிகள், பல வாரங்களின் இடைவெளியில் நடந்திருந்தாலும் சிலவேளைகளில் ஒரே நாளில் நடந்தவைகளென்று நினைக்கும் அளவிற்கு ஒன்று கலந்துள்ளன.[6] ஆகையால் நாம், இந்தக் கடைசிக் காட்சிகளைப் பொறுத்தமட்டில் உபதேச ரீதியாகக் கண்டிப்பாயிருக்க முடியாது. எனது கடைசி எடுத்துரைப்பில் உள்ள வரிசைமுறைமையானது இந்த நிகழ்ச்சிகளை அடுக்கிவைக்கும் ஒரு வழியாக உள்ளது.

இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களை விட்டுச் சென்றபோது, அவர் "சென்று வருகிறேன்" என்று மாத்திரம் கூறாமல், மீண்டும் "ஹலோ" என்று சொல்வதற்கும் தயாராக இருந்தார் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக, நான் இந்தப் பாடத்தை ''சென்று வருகிறேன் - மற்றும் ஹலோ''[7] என்று அழைக்கின்றேன்.[8] பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப் பின்பு அவர், தாம் பூமியில் இருந்த நாட்களைவிட அதிகம் வல்லமை நிறைந்த வகையில் ''அவர்களுடன்" இருந்தார் (மத். 28:20). நமது பாடங்களின் முடிவை இயேசுவைப் பற்றிப் படித்தலின் முடிவு என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று ஒவ்வொரு வாசகரையும் உற்சாகப்படுத்துவதற்காகவும் நான் இந்தத் தலைப்பைப் பயன்படுத்துகின்றேன். மாறாக, இது நீங்கள் உங்கள் கர்த்தரை அறிந்து கொள்வதற்கு உங்கள் வாழ்நாளைச் செலவிட ஒப்புக்கொடுக்கும் படிக்கு உங்களைத் தூண்டியிருக்கும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். இப்பாடத்தொடரின் இந்தக் கடைசிப் பாடமானது அவருக்கு "சென்று வருக'' என்று கூறுவதாயிராமல், ''ஹலோ!'' என்று கூறுவதாயிருக்க வேண்டும்.

அறைகூவல் விடுக்கும் ஊழியம்
(மத். 28:16-20; மாற். 16:15-18; 1 கொரி. 15:6; லூக். 24:46-48; அப். 1:8ஐக் காணவும்)

எட்டாவது தரிசனம்

இயேசுவின் மரணத்திற்கு முன்பு அவரது கடைசி உரையில், அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களிடத்தில், "... நான் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு, உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போவேன்" என்று கூறியிருந்தார் (மத். 26:32). இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைத் தொடர்ந்து, பெண்களிடத்தில் தூதர்கள், "சீக்கிரமாய்ப்போய், அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார் என்று அவருடைய சீஷர்களுக்குச் சொல்லுங்கள். அவர் உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போகிறார் ..." என்று கூறினார்கள் (மத். 28:7). சற்றுப் பின்பு, அந்தப் பெண்களிடம் இயேசுதாமே, "பயப்படாதிருங்கள்; நீங்கள் போய், என் சகோதரர் கலிலேயாவுக்குப் போகும்படி, அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள்; அங்கே அவர்கள் என்னைக் காண்பார்கள்" என்று கூறினார் (மத். 28:10). மத்தேயு சுவிசேஷத்தின்படி, "பதினொரு சீஷர்களும், கலிலேயாவிலே இயேசு தங்களுக்குக் குறித்திருந்த மலைக்குப் போனார்கள்" (28:16).[9]

குறிப்பிட்ட இந்தக் கூட்டத்திற்கான ஏற்பாடுகளை இயேசு தமது உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்போ அல்லது பின்போ ஏதோ ஒருவேளையில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். குறிப்பிடப்பட்டிருந்த மலை எது என்று நாம் அறிவதில்லை. அது அவரது ஊழியத்துடன் முன்பு தொடர்புடையதாயிருக்கலாம்: எடுத்துக்காட்டாக, மறுரூபமலை அல்லது அவர் மலைப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்திருந்த மலையுச்சி. இயேசு கலிலேயாவைத் தேர்ந்துகொண்டது ஏன்? ஒருவேளை அவர், தமது சீஷர்களுக்கும் தமது விரோதிகளுக்கும் இடையில் சற்றுத் தூரத்தை வைத்திருக்க விரும்பியிருக்கலாம். ஒருவேளை, அந்த வேளையில் அவரது சீஷர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கலிலேயாவிலிருந்திருக்கலாம்.[10] ஒருவேளை அவர் தமது சீஷர்களுடன் தனிமையில் இருக்கக் கூடும்படிக்குக் கலிலேயாவில் தனிமையான இடத்தைக் கண்டறிதல் என்பது சுலபமானதாக இருந்திருக்கலாம். கலிலேயாவில் இருந்த ஒரு மலைக்கு வரும்படி இயேசு தமது சீஷர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார் என்று மாத்திரம் நாம் அறிகின்றோம் - அவர்கள் அதையே செய்தனர்.

அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் அப்போஸ்தலர் மாத்திரமல்ல என்று பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர்.[11] உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிந்திய தரிசனங்களைப் பவுல் பட்டியலிட்டபோது, அவர் (யூதேயாவில்) அப்போஸ்தலர்களுக்கு இயேசு தரிசனமானதைக் குறிப்பிட்ட பிறகு, "அதன் பின்பு அவர் ஐநூறு பேருக்கு அதிகமான சகோதரருக்கும் ஒரே வேளையில் தரிசனமானார்; அவர்களில் அநேகர் இந்நாள்வரைக்கும் இருக்கிறார்கள்;[12] சிலர் மாத்திரம் நித்திரையடைந்தார்கள்"[13] என்று கூறினார் (1 கொரி. 15:6).

இந்தப் பெரிய குழுவிற்குத் தரிசனமான நிகழ்ச்சி, கலிலேயாவில் "இயேசு குறித்திருந்த மலையில்" நடைபெற்றிருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது (மத். 28:16). இது ஒரு மிகவும் தனிச்சிறந்த தரிசனமாக இருந்தது: இயேசு தாம் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின்பும் உயிரோடிருக்கின்றார் என்று சாட்சியளிக்கக் கூடிய தனித்தனியான ஐநூறு சாட்சிகள்.

சீஷர்கள் குறிக்கப்பட்ட இடத்தை அடைந்தபோது, இயேசு அங்கு ஏற்கனவே இருந்தார். மத்தேயு, "அங்கே அவர்கள் அவரைக் கண்டு பணிந்து கொண்டார்கள்; சிலரோ சந்தேகப்பட்டார்கள்" என்று எழுதினார் (மத். 28:17). மத்தேயு சுவிசேஷ விவரத்தில் சந்தேகப்பட்ட "சிலர்" என்பது, கிறிஸ்து உயிருடன் இருப்பதை யூதேயாவில் நம்பி இணங்க வைக்கப் பட்டிருந்த பதினொரு அப்போஸ்தலர்களைக் குறிப்பிடுவதாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வசனத்தை மற்ற சுவிசேஷ வசனங்களுடன் ஒப்புரவாக்குவதற்கு பல வழிகள் உள்ளன. ஒருவேளை, மலையின் மீதோ அல்லது மலைக்கு அருகிலோ, முதன்முதலில் இயேசுவைக் கண்டபோது, அவர் சற்றுத் தூரத்தில் இருந்திருக்கலாம்,[14] முதலில் அவர்கள், அது அவர்தான் என்று நிச்சயமற்று இருந்திருக்கலாம். உயிர்த்தெழுதலைத் தொடர்ந்து வந்த நிகழ்ச்சிகளை, (மற்ற எழுத்தாளர்களைப் போலவே) மத்தேயு சுருக்கிக் கூறியதால், அவரது கூற்றானது அப்போஸ்தலர்களின் முந்திய அவிசுவாசத்தைக் குறித்திருக்கலாம். இருப்பினும், சந்தேகப்பட்டவர்கள் அப்போஸ்தலர்களல்ல, ஆனால் அந்த ஐநூறு பேரில் ஒரு சிலர் இயேசுவை அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு அப்போதுதான் முதன்முறையாகக் கண்டவர்களில் சிலர் என்று நினைக்கின்றனர். முன்பு அப்போஸ்தலர்கள் நம்பாதிருந்தது போல் இவர்களும் நம்பாது இருந்திருப்பார்கள் என்பது நிச்சயம் - மற்றும் அது உண்மையிலேயே உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர்தாம் என்பதற்கு அதே போன்ற நிரூபணம் தேவைப்பட்டிருக்கும்.

பிரதான கட்டளை

திரளான கூட்டத்தாருடன் கிறிஸ்து அதிகம் பேசியிருப்பார் என்று நாம் எதிர்பார்ப்போம். அவர் "தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குரியவைகளை"ப் பற்றி நிச்சயமாகவே அதிகமாய்ப் பேசினார் (அப். 1:3). ஆயினும், பிரதான கட்டளையென்று நாம் அழைக்கின்ற விஷயத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தல் என்பதே அவர்களை அவர், ஒன்றுகூடிவரச் செய்திருந்ததன் நோக்கமாக இருந்தது:[15]

> ... "வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நீங்கள் புறப்பட்டுப் போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணுங்கள். இதோ, உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்" (மத். 28:18-20).

இந்தக் கட்டளை பற்றிய மாற்கு சுவிசேஷ விவரமானது அநேகமாக இந்த வேளையைக் குறிப்பதாகவே உள்ளது:[16]

> *... "நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்;*[17] *விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்" (மாற். 16:15, 16).*

லூக்கா பிற்பாடு - தமது சுவிசேஷ விவரத்தின் முடிவிலும் நடபடிகள் புத்தகத்தின் தொடக்க வார்த்தைகளிலும் - இந்தக் கட்டளையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். முழுமைத் தன்மைக்காக நாம் அந்த வசனப் பகுதிகளை இவ்விடத்தில் கண்ணோக்குவோம்:

> *... "எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்தெழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது; அன்றியும் மனந்திரும்புதலும் பாவ (த்திற்கு* [for][18]*) மன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கிச் சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியது. நீங்கள் இவைகளுக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறீர்கள்" (லூக். 24:46-48).*

> *"... எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், பூமியின் கடைசிபரியந்தமும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்" (அப். 1:8).*

மாறுபட்ட இந்த விவரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவையல்ல, ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று கூடுதலான தகவல் அளிப்பவையாக உள்ளன. இவற்றை ஒன்றிணைப்பதின்மூலம், பிரதான கட்டளையின் அத்தியாவசிய மான தன்மையின் பகுதிகள் காணப்படக்கூடும். மத்தேயுவில் உள்ள நான்கு "சகல"[19] *என்பது மூன்று எழுத்தாளர்களால் தரப்பட்ட விவரங்களை ஒழுங்கமைக்க வரைக்குறிப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட முடியும்:*

(1) "சகல அதிகாரமும்." புதிய ஏற்பாட்டில், "அதிகாரம்" என்ற கிரேக்க வார்த்தை (exousia) "அடிப்படையில் ... எல்லா வல்லமை மற்றும் சட்டபூர்வமானவற்றின் ஆதாரமூலம் என்ற வகையில் தேவனுடைய செயல்பாட்டின் முற்றான சாத்தியக்கூற்றைக் குறிக்கிறது."[20] *வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள முற்றான அந்த அதிகாரத்துவம் பிதாவினால் அவரது குமாரனுக்குத் தரப்பட்டது (மத். 28:18). இவ்விதமாக இயேசு, ஒன்று கூட்டிச் சேர்க்கும் தமது கட்டளையை விரிவாக்க எல்லா உரிமையும் கொண்டுள்ளார். அவரது அதிகாரத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்ளத் தவறுகின்ற யாவரும் ஒரு நாளில் அவரது கோபத்தை எதிர்கொள்ளுவார்கள்.*

(2) "சகல ஜாதிகளுக்கும்." [இயேசு] சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு, இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் அடிப்படையில் தங்கள் போதனையை யூதர்களுக்கு மாத்திரம் அளிக்கும்படி கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருந்தனர் (மத். 10:5; 15:24ஐக் காணவும்). இப்போது, அந்தக் கட்டுப் பாடு நீக்கப்பட்டு விட்டது: அப்போஸ்தலர்கள் "சகல இனத்தவரிடத்திலும்"

(மத். 28:19; லூக். 24:47), "உலகமெங்கும்" மற்றும் "சர்வ சிருஷ்டிகளிடத்திற்கும்" (மாற். 16:15), "பூமியின் கடைசி பரியந்தமும்" (அப். 1:8) செல்ல வேண்டியிருந்தது.

[பிரசங்கத்தைக்] கேட்பவர்களில் மாத்திரமின்றி, பிரசங்கிக்க வேண்டிய செய்தியிலும் மாற்றம் இருக்க வேண்டியதாயிற்று. இயேசுவின் பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் நாட்களில் அவராலும் அவரது சீஷர்களாலும் பிரசங்கிக்கப்பட்ட செய்தியில் "இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது" என்பதே முக்கிய அழுத்தம் கொண்டதாக இருந்தது (மத். 4:17; 10:7; லூக். 10:9ஐக் காணவும்). அப்போஸ்தலர்கள், இயேசுவே கிறிஸ்துவாக இருந்தார் என்று வெளிப்படையாக அறிவிக்கத் தடை செய்யப்பட்டிருந்தனர் (மத். 16:20). இந்தக் காலகட்டத்திலிருந்து இனி வரக்கூடிய நாட்களில் எல்லாம், அவர்கள் "சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க" வேண்டியிருந்தது (மாற். 16:15). அவர்கள், ராஜாவாகிய மேசியா வந்திருந்தார் என்றும் அவர் பாடுபட்டு மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்றும் (லூக். 24:46), எனவே ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்றும் (1 கொரி. 15:3, 4; மாற். 16:16) நற்செய்தியைப் பகிர்ந்துகொள்வார்கள்!

இயேசுவின் கட்டளை, சுவிசேஷத்தைக் கேட்பவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அடிப்படைப் பொறுப்பையும் கூட உச்சரித்திருந்தது. பிரதான கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியும்போது, பல விஷயங்கள் நடைபெற வேண்டும்:

- மக்கள் இயேசுவைப் பற்றிய செய்தியால் போதிக்கப்பட வேண்டியவர்களாய் இருந்தனர் (மத். 28:19; மாற். 16:15). அவர்கள் "சீஷர்களாக" (மத். 28:19அ) அல்லது கற்பவர்களாக வேண்டும்.[21]
- அவர்கள் விசுவாசிக்க வேண்டியவர்களாய் இருந்தனர் (மாற். 16:16): செய்தி உண்மையானது என்று அவர்கள் விசுவாசித்து தங்களுக்காக மரித்தவரின் பலியில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.[22]
- அவர்கள் மனந்திரும்ப வேண்டியவர்களாய் இருந்தனர் (லூக். 24:47): அவர்கள் தங்கள் பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்ப வேண்டியவர்களாய், தங்கள் வாழ்வை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியவர்களாய் மற்றும் கர்த்தருக்காக வாழ்வதென்று தீர்மானிக்க வேண்டியவர்களாய் இருந்தனர்.
- அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டியவர்களாய் இருந்தனர் (மத். 28:19ஆ; மாற். 16:16). இந்த ஞானஸ்நானம் என்பது இரட்சிக்கப்படுவதற்காக (மாற். 16:16) பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின்[23] நாமத்தில்[24] தண்ணீருக்குள் முழுக்காட்டப்படும்[25] ஞானஸ்நானமாயிருந்தது (மத். 28:19ஆ).
- மனிதர்கள் கீழ்ப்படிதலுடன் பதில்செயல் செய்கின்றபோது, அவர்களைத் தேவன் இரட்சிக்கின்றார். அவர்களின் கடந்த காலப் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன (லூக். 24:47).

(3) "நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும்." மேலே விவரிக்கப்பட்ட பதில்செயல் முடிவானதாக இருப்பதில்லை, ஆனால் தொடக்கமாக மாத்திரம் இருக்கிறது. ஒரு நபர் ஞானஸ்நானம் பெற்றவுடன், கூடுதலான உபதேசம் அவசியமாக உள்ளது. இயேசு தமது சீஷர்களுக்குக் கட்டளையிட்ட *யாவற்றையும்* ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

சந்தர்ப்பப் பொருளில், இது "போய், ... *சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி,* ... ஞானஸ்நானம் கொடுத்தல்" என்ற அறைகூவலை உள்ளடக்கும், ஏனெனில் அதுவே அவர்களுக்கு அவர் அவ்வேளையில் கட்டளையிட்டதாக இருந்தது. இவ்விதமாக, பிரதான கட்டளையானது "தன்னிலே என்றென்றைக்கும்"[26] உள்ளதாக இருக்கிறது. வால்ட்டர் விங்க் அவர்கள், "இயேசுவைக் கொலைசெய்ததென்பது ... டேன்டெலியன் விதைக் கொண்டை ஒன்றின்மீது ஊதி அதை அழியச் செய்ய முயற்சிப்பது போலிருந்தது" என்று கூறினார்.[27]

இயேசு கட்டளையிட்ட யாவையும் போதித்தல் என்ற கட்டளையானது இன்னும் அதிகமானவற்றை உள்ளடக்குகிறது. சிலர், சுவிசேஷத்தைப் பரப்புகின்ற தங்களது பேராவலில், யாரையேனும் ஞானஸ்நானப்படுத்தியபின்பு, அந்தப் புதிய கிறிஸ்தவரை விசுவாசத்தில் வேரூன்றச் செய்யாமலேயே அடுத்த நபருக்குப் போதிக்க அவசரமாய்ச் சென்றுவிடுகின்றனர். பாவியை விசுவாசத்திற்குள் கொண்டு வந்து ஞானஸ்நானப்படுத்துதல் மட்டுமின்றி, அவர் "நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அவரை அறிகிற அறிவிலும் வளரு[வதற்கு]" (2 பேது. 3:18அ) உதவுதலும் நமது பொறுப்பாக உள்ளது.

(4) "சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்." இயேசு பிறப்பதற்கு முன்பே, அவருக்கு "இம்மானுவேல்" என்று பெயர் இருக்கும் என்பதாக முன்னுரைக்கப்பட்டது, இந்தப் பெயர் "தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்" என்று அர்த்தப்பட்டது (மத். 1:23). தேவகுமாரன் மனிதர்கள் மத்தியில் நடந்தபோது இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறிற்று, ஆனால் இயேசு தமது சீஷர்களுடன் ஆவிக்குரிய முறையில் தொடர்ந்து இருப்பார் என்பதை அவர்கள் அறியவேண்டும் என்று விரும்பினார். J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள், "இது வெறும் துணையிருப்பிற்கான வாக்குத்தத்தமாயிராமல், முழுமையான பரிவிரக்கம் மற்றும் ஆதரவு என்பவற்றிற்கான வாக்குத்தத்தமாயிருக்கிறது ..." என்று கூறினார்.[28]

இந்த வாக்குத்தத்தத்தின் காலவேளையானது அந்த வாக்குத்தத்தம் மற்றும் பொதுவாக இந்தக் கட்டளையானது அப்போஸ்தலர்களுக்காக மாத்திரம் அல்ல என்று நாம் அறிந்துகொள்ள அனுமதிக்கிறது. கர்த்தருடைய கட்டளையானது "உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம்"[29] (மத். 28:20) - அதாவது [அவரது] இரண்டாம் வருகை வரையிலும் அமலில் இருக்கும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். D. W. ஃபோர்டு அவர்கள், "உயிர்த்த கிறிஸ்து தமது சீஷர்களுடன் கலிலேயாவிலும் யூதேயாவிலும் சரீரப் பிரகாரமான கருத்தில் இருந்ததுபோல் நம்முடன் ஆவிக்குரிய கருத்தில் இருக்கின்றார் - இது நமக்கு ஒரு முக்கியமான பாடமாக உள்ளது" என்று

பிரதான கட்டளை

	சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல்/ போதித்தல்	விசுவாசித்தல்	மனந்திரும்புதல்	ஞானஸ்நானம் பெறுதல்	இரட்சிப்பு/ பாவமன்னிப்பு	தொடருதல்
மத்தேயு	✓			✓		✓
மாற்கு	✓	✓		✓	✓	
லூக்கா	✓		✓		✓	

எழுதினார்.[30] *என்ன ஒரு உணர்வெழுச்சியும் ஆறுதலும் மிகுந்த சிந்தனை!*

மாற்கு சுவிசேஷ விவரம், இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த வாக்குத்தத்தத்தைக் கூடுதலாக்கினார் என்று கூறுகிறது.[31] *அவர்களின் அவிசுவாசத்தினிமித்தம் அவர்களைக் கடிந்து கொண்டபின்பு (மாற். 16:14), அவர்கள் தங்கள் சந்தேகங்களை வெற்றி கொண்டால் பெற்றுக்கொள்ளவிருந்த வல்லமையைப் பற்றி அவர் கூறினார்:*

> *விசுவாசிக்கிறவர்களால் நடக்கும் அடையாளங்களாவன: என் நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்துவார்கள்; நவமான பாஷைகளைப் பேசுவார்கள்; சர்ப்பங்களை எடுப்பார்கள்; சாவுக்கேதுவான யாதொன்றைக் குடித்தாலும் அது அவர்களை சேதப்படுத்தாது; வியாதியஸ்தர்மேல் கைகளை வைப்பார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் சொஸ்தமாவார்கள் (மாற். 16:17, 18).*

அப்போஸ்தலர்களுடன் சென்ற இந்த "அடையாளங்களில்" பெரும் பாலானவற்றிற்கு நடபடிகளின் புத்தகம் உதாரணங்களைத் தருகிறது.[32]

மத்தேயு 28:18-20; மாற்கு 16:15, 16 மற்றும் லூக்கா 24:46-48 ஆகிய வசனப் பகுதிகளைக் கவனமாய்ப் படியுங்கள். ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக, இந்த வார்த்தைகள் உலகளாவிய சுவிசேஷத்துவ ஊழியத் திற்கு அதிகாரத்துவமுடையவைகளாக இருந்துள்ளன. இவைகள் பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக அப்போஸ்தலர்களுக்குச் செய்திருந்தது போலவே இன்றைய நாட்களிலும் சபைக்கு அணிவகுத்து முன்செல்வதற்கான கட்டளைகளைக் கொண்டுள்ளன.

கவனிக்கத்தக்க கணிசமான குழப்பம்
(லூக். 24:44-49; அப். 1:3-8; 1 கொரி. 15:7)

ஒன்பதாவது தரிசனம்

கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த பின்பு அளித்த தரிசனங்களைப் பவுல் பட்டியலிட்டபோது, ஐநூறு பேருக்கு அவருடைய தரிசனத்தைப் பற்றிக் கூறியபின் "பின்பு யாக்கோபுக்கு ... தரிசனமானார்" என்று அவர் கூறினார் (1 கொரி. 15:7அ). இது அநேகமாக இயேசுவின் அரைசகோதரரான யாக்கோபுவாக இருக்கலாம், இவர் நிறைவாக எருசலேமில் இருந்த சபையின் மதிப்புக்குரிய ஒரு நடத்துநரானார் (அப். 12:17; 15:13; 21:18; கலா. 1:19; 2:9).

இயேசு தமது அரைசகோதரருக்கு எங்கே அல்லது எப்போது தரிசன மானார் என்று நாம் அறிவது இல்லை, ஆனால் அந்த சந்திப்பு நினைவு கூரத்தக்க ஒன்றாக இருந்திருக்க வேண்டும். இயேசு தாமே மேசியா என்பதை யாக்கோபு நம்பி இணங்கச் செய்வதற்காக இந்த விசேஷித்த தரிசனத்தை அருளினார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அவரது சகோதரர்கள் அவரில் விசுவாசம் வைத்திருந்ததில்லை (யோவா. 7:5). ஒருவேளை

யாக்கோபு கர்த்தருடைய உடன் பிறந்தவர்களில் மூத்தவர்[33] என்ற வகையில், மற்றவர்களை அவரால் இணங்க வைக்க முடியும் என்று கர்த்தர் அறிந்தபடியால் குறிப்பாக இவருக்குத் தரிசனமாகி இருக்கலாம். எவ்வகை யிலும், இயேசுவின் சகோதரர்கள், அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு அவரில் விசுவாசம் கொண்டவர்களாகி, அப்போஸ்தலர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வருகைக்காக எருசலேமில் காத்திருக்கையில் அவர்களுடன் அங்கிருந்தனர் (அப். 1:12-14). அந்த சகோதரர்களில் இருவர் நமது புதிய ஏற்பாட்டில் பின்வரும் நிருபங்களை எழுதினர்: யாக்கோபு (யாக். 1:1) மற்றும் யூதா (யூதா 1).[34]

கடைசி தரிசன(ங்கள்)[35]

நாற்பது நாட்கள் முடிவை நெருங்குகையில், இயேசு மீண்டும் யூதேயாவுக்கு - எருசலேம் கண்ணுக்கு எட்டிய தொலைவில் இருக்கும் இடத்திற்கு - சென்றார் (லூக். 24:50, 52; அப். 1:4, 12). எருசலேமில் சபை நிலைநாட்டப்படுவதற்கும், முதலாவது அந்த உள்ளூர்ப் பகுதியில் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுவதற்கும் கடைசித் தயாரிப்புகளைச் செய்தல் என்பதே அவரது நோக்கமாக இருந்தது (அப். 1:8ஐக் காணவும்). "மனந் திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கி சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியது" (லூக். 24:47) என்று பழைய ஏற்பாட்டு வேத வசனங்களில் எழுதப்பட்டிருந்ததாக இயேசு கூறினார். ''கர்த்தருடைய வீடு'' (''சபை''; 1 தீமோ. 3:15) நிலைநாட்டப்படுதல் பற்றியும் "சகல ஜாதிகளும்" அதற்குள் ஓடிவருதல் பற்றியும், "எருசலேமில் இருந்து கர்த்தருடைய வசனம் புறப்படுதல் [மற்றும் எல்லா இடங்களுக்கும் செல்லுதல்] பற்றியும் ஏசாயா முன்னு ரைத்திருந்தார்" (ஏசா. 2:2, 3).

இயேசு தாம் பரத்துக்கேறுவதற்குச் சற்று முன்னதாக, ''எல்லா அப்போஸ்தலர்களுக்கும்" (1 கொரி. 15:7ஆ) கடைசியாகத் தரிசனமானார். அவர்களிடத்தில் அவர், "தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரியவைகளைப்" பற்றிப் பேசி (அப். 1:3) "மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும் தீர்க்கதரிசி களின் ஆகமங்களிலும் சங்கீதங்களிலும் என்னைக்குறித்து எழுதியிருக்கிற வைகளெல்லாம் நிறைவேறவேண்டியதென்று நான் உங்களோடிருந்த போது[36] உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டுவந்த விசேஷங்கள் இவைகளே" என்றார் (லூக். 24:44).[37] யூதர்கள் தங்கள் வேத வசனங்களை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்திருந்தனர்: மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம், தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்கள் மற்றும் எழுத்துக்கள். ''எழுத்துக்கள்'' என்பவைகளில் அதிகமானவை சங்கீதப் புத்தகங்களைக்கொண்டி ருந்தபடியால், "சங்கீதங்கள்" என்ற சொற்றொடர் சிலவேளைகளில் இந்த மூன்றாம் பிரிவைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆகையால் கிறிஸ்து, தம்மைப் பற்றிய போதனைகள் பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் ஊடுருவிச் செல்கின்றன என்று உறுதிப்படுத்தினார்.

பின்பு இயேசு, "வேத வாக்கியங்களை அறிந்துகொள்ளும்படி அவர் களுடைய [அப்போஸ்தலர்களுடைய] மனதைத் திறந் [தார்]" (லூக். 24:45).

இதை அவர் அற்புதவிதமாகச் செய்திருக்கலாம், ஆனால் தொடர்ந்து வரும் வசனங்கள், இதை அவர் பின்னும் கூறிய உரையினால் செய்தார் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன. முன்னதாக அவர் எம்மாவு சீஷர்களுக்கு "வேதவாக்கியங்களெல்லாவற்றிலும் தம்மைக் குறித்துச் சொல்லியவை களை" விவரித்து (லூக். 24:27) "அவர்களின் மனங்களைத் திறந்தது" போலவே செய்திருக்கலாம். அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் பின்வருமாறு கூறினார்:

> *எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்தெழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது. அன்றியும் மனந்திரும்புதலும்[38] பாவமன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கிச் சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியது. நீங்கள் இவைகளுக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறீர்கள். என் பிதா வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை, இதோ, நான் உங்களுக்கு அனுப் புகிறேன். நீங்களோ உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலனால் தரிப்பிக்கப் படும்வரைக்கும் எருசலேம் நகரத்தில் இருங்கள் (லூக். 24:46-49).*

பிதாவின் "வாக்குத்தத்தமும்" "உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலனும்," பத்து நாட்களுக்குப் பின்பு இயேசு அப்போஸ்தலர்கள்மீது அனுப்பவிருந்த பரிசுத்த ஆவியைப் பற்றிய குறிப்புகளாயிருந்தது. அவர்கள் "எருசலேம் நகரத்தை விட்டுப் போகாதிருக்கும்படி" அவர் அறிவுறுத்தினார். "பிதா வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதற்காக அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது" - அவர் "இதை என்னிடத்தில் நீங்கள் கேள்விப்பட்டீர்கள் என்று கூறினார்;[39] யோவான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்; நீங்கள் சில நாளுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள்" (அப். 1:4, 5).

புரிந்துகொள்ளப் போராடுதல்

குறிப்பிட்டபடி, இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுடன் இருந்த கடைசி வேளைகளின்போது, அவர்களிடத்தில், "தேவனுடைய ராஜ்யத்துக் குரியவைகளைப் பற்றி" (அப். 1:3) பேசினார். அவர்களின் பதில், அவர்கள் ராஜ்யத்தின் உண்மையான இயல்பைப் புரிந்துகொள்ள இன்னமும் போராடிக்கொண்டு இருந்ததைக் காண்பித்தது: "ஆண்டவரே, இக்காலத்திலா ராஜ்யத்தை இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பக் கொடுப்பீர்?" (அப். 1:6). இயேசு தமது ஆவிக்குரிய ராஜ்யத்தை எப்போது அமைப்பார் என்று அறிய மாத்திரமே அப்போஸ்தலர்கள் விரும்பினர் என்று சில எழுத்தாளர் கள் நினைக்கின்றனர். இருப்பினும், "ராஜ்யத்தை இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பக் கொடுத்தல்" என்ற சொற்றொடராக்கம், அவர்கள் தங்கள் சிந்தையில் உலகப் பிரகாரமான ராஜ்யத்தை [நினைத்துக்] கொண்டிருந்ததையே கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது. The Living Bible *மொழிப்புரையில்,* "Lord, are you going to free Israel [from Rome] and restore us as an independent nation?" *என்றுள்ளது. குறைந்தபட்சமாய்க் கூறுவதென்றால், இவ்வேளையில் அப்போஸ்தலர்கள் குழப்பமான நிலையிலேயே நிலைத்திருந்தனர்.*

மொத்தத்தில் இயேசு அவர்களிடம், கர்த்தர் ராஜ்யத்தை எப்போது ஏற்படுத்துவார் என்பது பற்றி கவலைப்படாது இருக்கும்படி கூறினார் (அப். 1:7). "ராஜ்யம் வல்லமையுடன் வரும்" (மாற். 9:1) என்று முன்னதாக அவர் கூறியிருந்தார். அவர்கள்மீது பரிசுத்த ஆவி வரும்போது, அவர்கள் பலனடைவார்கள் (அப். 1:8அ) என்று இப்போது அவர் கூறினார். அது நடக்கும்போது ஆவியானவர், அவர்களின் குழப்பத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து எல்லா விஷயங்களையும் அவர்களுக்குத் தெளிவாக்குவார் (யோவா. 14:26; 16:13ஐக் காணவும்).

தொடரும் ஆறுதல் (மாற். 16:19, 20; லூக். 24:50-53; யோவா. 20:30; 21:25; அப். 1:9-12)

பரத்துக்கேறுதல்

இயேசுவின் கடைசி வார்த்தைகள் ஒலிவமலையின்மீது அல்லது அதற்கு அருகில் பேசப்பட்டன ("ஒலிவ மலை"; அப். 1:12). "இவைகளை அவர் சொன்ன பின்பு" (அப். 1:9அ),[40] அவர் "பெத்தானியா வரைக்கும்" அப்போஸ்தலர்களை அழைத்துக்கொண்டு போனார் (லூக். 24:50அ). இது மலையின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் - இரட்சகருக்குப் பல நினைவுகளை வைத்திருந்த ஒரு நகரான, பெத்தானியாவில் இருந்து காணக்கூடிய வகையில் இருந்த - யாவராலும் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு இடமாக இருந்திருக்க வேண்டும். பின்பு அவர், "தம்முடைய கைகளை உயர்த்தி, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்" (லூக். 24:50ஆ). அவரது கடைசி செய்கையானது ஆசீர்வதித்தலாய் இருந்தது என்பது தனிச்சிறப்பானதாக உள்ளது.

அவர் பரத்துக்கேறிய நிகழ்ச்சியானது ஒரு சில வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது:[41] "அவர்களை ஆசீர்வதிக்கையில், அவர்களை விட்டுப்பிரிந்து" (லூக். 24:51அ). "அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், உயர எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்" (அப். 1:9ஆ). அவர் "பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்" (லூக். 24:51ஆ), அங்கு அவர் "எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார்" (மாற். 16:19). அங்கே அவர் தமது ராஜ்யத்தின்/சபையின்மீது தமது ஆளுகையைத் தொடங்கினார். தேவன் இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பிய பின்பு, அவர் ...

> *... எல்லாத் துரைத்தனத்துக்கும், அதிகாரத்துக்கும், வல்லமைக்கும், கர்த்தத்துவத்துக்கும், இம்மையில் மாத்திரமல்ல மறுமையிலும் பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலாய் அவர் உயர்ந்திருக்கத் தக்கதாக, அவரை உன்னதங்களில் தம்முடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்படி செய்து, எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றாலும் நிரப்புகிறவருடைய நிறைவாகிய சரீரமான சபைக்கு அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாகத் தந்தருளினார் (எபே. 1:20-23).*

... என்று பவுல் எழுதினார்.

உறுதிப்பாடு

அப்போஸ்தலர்கள், தங்கள் அன்பார்ந்த எஜமானர் மேகங்களினூடே மறைவதைக் கவனிக்கையில், அவர்களின் உணர்வெழுச்சிகளைக் கற்பனை மட்டுமே செய்ய முடியும். "அவர் போகிறபோது அவர்கள் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிரு [ந்தனர்]" (அப். 1:10அ) என்று லூக்கா எழுதினார். The Living Bible *பொழிப்புரை,* "they were straining their eyes for another glimpse" *என்று கூறுகிறது.*

பின்பு அவர்கள், "வெண்மையான வஸ்திரந்தரித்தவர்கள் இரண்டுபேர் அவர்களருகே" நிற்பதை அறிந்தார்கள் (அப். 1:10ஆ). அந்த "இரண்டு பேர்" தூதர்களாய் இருந்தனர், அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களிடத்தில், "கலிலேய ராகிய மனுஷரே, நீங்கள் ஏன் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து நிற்கிறீர் கள்? உங்களிடத்தினின்று வானத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர் எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்தருளிப்போனாரோ, அப்படியே மறுபடியும் வருவார்'' என்று கூறினார்கள் (அப். 1:11; வெளி. 1:7ஐக் காணவும்). அவர்களின் வார்த்தை யானது, கர்த்தர் மீண்டும் வருவதாகக் கூறிய அவரது வாக்குத்தத்தத்தை (யோவா. 14:3) மறுஉறுதிப்படுத்திற்று. கிறிஸ்து தமக்குச் சொந்தமானவர் களை ஏற்றுக்கொண்டு, துன்மார்க்கரைத் தண்டிக்க ஒரு நாளிலே வருவார் என்ற உண்மையானது தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மாபெரும் ஆறுதலின் ஆதாரமூலமாக இருந்தது (1 தெச. 4:16-18; வெளி. 22:20).

அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவைப் பணிந்துகொண்டு, பின்பு "மிகுந்த சந்தோஷத்தோடே எருசலேமுக்குத் திரும்பி வந்து, நாடோறும் தேவாலயத் திலே தேவனைப் புகழ்ந்து துதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்" (லூக். 24:52, 53; அப். 1:12ஐக் காணவும்), அவ்வேளையில் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வருகை மற்றும் ராஜ்யம்/சபை நிலைநாட்டப்படுதல் ஆகியவற்றிற்காகக் காத்திருந்தனர். நடபடிகள் புத்தகத்தில் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் நடந்த பின்பு சுவிசேஷ விவரத்தை எழுதிய மாற்கு,[42] அப்போஸ்தலர்கள் பிரதான கட்டளையை செயல்படுத்துவதையும் கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறுதலையும் கண்டார். அவர் தமது புத்தகத்தை, ''அவர்கள் [அப்போஸ்தலர்கள்] புறப்பட்டுப்போய், எங்கும் பிரசங்கம் பண்ணினார்கள். கர்த்தர் அவர்களுடனே கூடக் கிரியையை நடப்பித்து, அவர்களால் நடந்த அடையாளங்களினாலே வசனத்தை உறுதிப்படுத்தினார்[43]" என்று கூறிமுடித்தார் (16:20).[44] "இவ்வரலாற்றின் எஞ்சிய பகுதியை" அறிய நடபடிகளின் புத்தகத்தை வாசியுங்கள்.

முடிவுரை

மாற்கு எழுதிய தொகுப்புரைக் கூற்றுடன், நாம் கிறிஸ்துவின் வாழ்வு பற்றிய நமது படிப்பின் முடிவிற்கு - அதாவது, இந்த பூமியில் அவர் வாழ்ந்த வாழ்வின் முடிவிற்கு - வருகின்றோம். கர்த்தர் இன்னமும் பரலோகத்தில் உயிருடன் இருந்துகொண்டு நமக்காகப் பரிந்து பேசிக்கொண்டிருப்

பதற்காக நாம் அவருக்கு நன்றி செலுத்துகின்றோம் (எபி. 7:25)! அவரது பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் வரலாற்றைப் பற்றி எடுத்துரைக்க நான் ஆறுக்கும் அதிகமான புத்தகங்களை எழுத வேண்டியதாயிருந்தது, ஆனால் இன்னும் ''அதில் பாதியளவுகூடக் கூறிமுடிக்கப்படவில்லை.''[45] யோவான் பின்வருமாறு எழுதினார்,

> இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதியிராத வேறு அநேக அற்புதங்களையும் இயேசு தமது சீஷருக்கு முன்பாகச் செய்தார். இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்தியஜீவனை அடையும்படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது (யோவா. 20:30, 31).

> இயேசு செய்த வேறு அநேக காரியங்களுமுண்டு; அவைகளை ஒவ்வொன்றாக எழுதினால் எழுதப்படும் புஸ்தகங்கள் உலகம் கொள்ளாதென்று எண்ணுகிறேன் (யோவா. 21:25).

கிறிஸ்து அவ்வளவு அதிகமானவற்றைச் செய்தார் - அவற்றை அவர் மூன்று அல்லது அதற்குச் சற்று அதிகமான ஆண்டுகளில்[46] செய்தார்! அவர் மரித்தபோது முப்பத்துமூன்றே வயதுடையவராய் இருந்தார், ஆனால் மனிதக்குலத்தின்மீது அவர் கொண்டுள்ள செயல்தாக்கம் எவ்வளவாக உள்ளது! *The Narrated Bible in Chronological Order* என்ற புத்தகத்தில், F. லாகார்டு ஸ்மித் அவர்கள், சுவிசேஷ விவரங்கள் பற்றிய தமது பகுதியைப் பின்வருமாறு கூறிமுடித்தார்,

> இயேசுவின் வாழ்வு பற்றிய சுருக்கமான இந்த நான்கு புத்தகங் களுடன்கூட, அவரது வரலாறு நூற்றாண்டுகளினூடே ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது, இது பூமியின் ஒவ்வொரு மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, மற்றும் தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக கீழ்ப்படித லுள்ள விசுவாசத்துடன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலில் பதில்செயல் செய்கின்ற பல இலட்சக்கணக்கான மனிதர்களால் விசுவாசிக்கப் படுகிறது.[47]

எனது குடும்பத்துடன் நான் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு சென்றபோது, நான் முப்பதுமூன்று வயதுடையவனாக இருந்தேன், அப்போது நான் "இயேசு மரித்தபோது மற்றும் அவர் நிறைவேற்றியிருந்த யாவற்றையும் கண்ணோக்கியபோது, அவர் மூப்பத்துமூன்று வயதுடையவராக இருந்தார். நான் என்ன செய்திருக்கின்றேன்?'' என்று நினைத்ததை நினைவு கூருகின்றேன். நாம் இயேசுவின் வாழ்வை அப்படியே வாழ இயலாது என்ற உண்மையில் நீங்களும் நானும் ஒப்புரவாக வேண்டும், ஆனால் அதைப் போலச் செய்ய நம்மால் முயற்சி செய்ய முடியும். அதை நீங்கள் செய்யும் படி, நமது பாடங்களின் வரிசைத் தொடரானது உங்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். முன்பே குறிப்பிட்டபடி, இந்தப்

பாடத்தொடரானது உங்களை, கர்த்தரைப் பற்றிய உங்கள் படிப்பைத் தொடரும்படியும், அவரை இன்னும் அதிகமாய் அறிந்துகொள்ளும்படியும் உற்சாகப்படுத்தும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். இந்தப் படிப்பின் முடிவானது இயேசுவுக்கு "சென்று வருகிறேன்" என்று கூறுவதாயிராமல், அவருக்கு "ஹலோ!" என்று கூறுவதாக இருக்கவேண்டும்.

குறிப்புகள்

[1]அப். 1:4 மற்றும் 1:6 ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டுள்ளவை இரண்டு தனித்தனித் தரிசனங்களா அல்லது ஒரே தரிசனமா என்பது - மற்றும் லூக்கா 24:44-49 அதே தரிசனமா என்பதும் - தெளிவற்றதாக உள்ளது. [2]This illustration was adapted from Alice M. Knight, *1001 Stories for Children and Children's Workers* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1952), 148-49. [3]ஆங்கிலக் கவிஞரான ஜான் மில்ட்டன் (1608-74), மேற்கத்திய இலக்கிய உலகில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நபர்களில் ஒருவராக இருந்தார். [4]ஆங்கில நாடக ஆசிரியரும் கவிஞருமான வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் (1564-1616) என்பவர் மேற்கத்திய நாகரீகத்தின் வரலாற்றில் மிகவும் பரவலாகப் பாராட்டப்பட்டு செல்வாக்குச் செலுத்திய இலக்கியங்களை எழுதினார். [5]சார்லஸ் லேம்ப் (1775-1834) என்பவர் நன்கு அறியப்பட்ட ஆங்கில எழுத்தாளராயிருந்தார். [6]எடுத்துக்காட்டாக, நமக்கு மாற்கு சுவிசேஷம் மாத்திரமே இருந்ததென்றால், எம்மாவு செல்லும் சாலையில் சீஷர்களுக்கு இயேசுவின் தரிசனத்தை (மாற். 16:12, 13) தொடர்ந்து அதே நாளில் அவர் அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தரிசனமாகி (வ. 14) அவர்களுக்குப் பிரதான கட்டளையைக் கொடுத்தார் (வ. 15-17) என்று நினைத்திருப்போம். மற்றும் நாம், இதைத் தொடர்ந்து அதே நாளில் பரத்துக்கேறுதலும் நடந்தது (வ. 19) என்றும் நினைப்போம். இருப்பினும் மற்ற பதிவேடுகளில் இருந்து, இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒரு நாற்பது நாட்கள் கால அளவில் நடைபெற்றிருந்தன என்று நாம் அறிகின்றோம். [7]நீங்கள் அநேகமாக, "சென்று வருகிறேன்" மற்றும் "ஹலோ" என்ற வார்த்தைகளை நன்கு அறிந்திருக்கலாம். முதல் வார்த்தையானது நாம் யாரிடத்திலிருந்தாவது புறப்படும்போதும், இரண்டாம் வார்த்தையானது நாம் யாரையாவது சந்திக்கும் போதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நீங்கள் வாழுமிடத்தில் இதே கருத்துக்களைப் பயன்படுத்த நீங்கள் வேறு சொற்றொடர்களைக் கொண்டிருக்கலாம்; அந்தச் சொற்றொடர்களை இவ்விடத்தில் நீங்கள் பயன்படுத்த விரும்பலாம். [8]ஹவாய்த் தீவில் உள்ள மக்கள் "சென்று வருகிறேன்" மற்றும் "ஹலோ" என்பவற்றை உணர்த்த - "அலோஹா" என்ற - ஒரே வார்த்தையைக் கொண்டுள்ளனர். உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் அலோஹா என்ற வார்த்தையை அறிந்தவர்களாய் இருந்தால், ஒருவர் மொத்தத்தில் ஒரே வேளையில் "சென்று வருகிறேன்" என்றும் மற்றும் "ஹலோ" என்றும் எவ்வாறு கூறமுடியும் என்பதற்கு ஒரு விவரிப்பாக அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்த விரும்பலாம். [9]முந்திய எடுத்துரைப்பில், இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு, யூதேயாவில் இருமுறையும் பின்பு தமது சீஷர்களில் பலருக்கு கலிலேயாக் கடலருகிலும் தரிசனமானதைப் பற்றிப் படித்தோம். மலையின்மீதான இந்தத் தரிசனம் முன்னேற்பாடு செய்யப்பட்ட தரிசனமாக இருந்தது என்பது உறுதி. [10]கலிலேயாவில் வாழ்ந்தவர்கள் பஸ்கா பண்டிகை முடிந்தபின் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பியிருப்பார்கள்.

[11]முன்தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருந்த இந்தக் கூட்டத்தைப் பற்றி மத்தேயு கூறும் விவரத்தில் பதினொருவரை மாத்திரம் குறிப்பிடுகின்றார். இருப்பினும், யோவான்

20:19-26 வசனப் பகுதியானது, இயேசு மேல்வீட்டில் தரிசனமானபோது பதினொருவர் மாத்திரம் அங்கிருந்ததாகக் கருத்தை ஏற்படுத்துகிறது - மற்றும் லூக்கா 24:33ல் இருந்து, அங்கு மற்றவர்களும் இருந்தனர் என்று நாம் அறிகின்றோம். [12]கொரிந்தியருக்கு முதல் நிருபம், உயிர்த்தெழுதல் நடைபெற்று இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, கி.பி. 57ம் ஆண்டுவாக்கில் எழுதப்பட்டது, ஆனால் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு அவரைக் கண்டவர்களில் பலர் அதைப் பற்றிக் கூறக்கூடிய வகையில் அப்போதும் உயிருடன் இருந்தனர். [13]இந்த வசனப்பகுதியில், "நித்திரையடைந்தார்கள்" என்பது "மரித்தார்கள்" என்பதை நயம்பட உரைத்தலாக உள்ளது. [14]அடுத்த வசனமான மத்தேயு 28:18, "அப்பொழுது இயேசு சமீபத்தில் வந்து, அவர்களை நோக்கி" என்று கூறுகிறது. இது, அவர்கள் முதலில் அவரைக் கண்ட போது, அவர் சற்றுத் தூரத்தில் இருந்தார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கலாம். [15]யூதேயாவில் இயேசு அப்போஸ்தலர்களுடன் பூட்டப்பட்ட அறைக்குள் இருந்தபோது, இந்தக் கட்டளை பற்றிய குறிப்புகள் தரப்பட்டிருந்தன. இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள "உங்களை நம்பச்செய்ய எது தேவை?" என்ற பாடத்தில் யோவான் 20:21-23க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். [16]முன்பே குறிப்பிடப்பட்டபடி, மாற்கு சுவிசேஷ விவரத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டால், யூதேயாவில் பூட்டப்பட்ட அறைக்குள் இயேசு தரிசனமானது, பிரதான கட்டளை மற்றும் பரத்துக்கேறுதல் ஆகியவை ஒன்று மற்றொன்றைத் துரிதமாய்ப் பின்பற்றி நடந்ததாகக் காணப்படும். பூட்டப்பட்ட அறைக்குள்ளாக இயேசு தரிசனமாகி நாற்பது நாட்களுக்குப் பின்பு அவர் பரத்துக்கேறினார் என்று நாம் அறிந்திருப்பதால், பிரதான கட்டளை பற்றிய மாற்கு சுவிசேஷ விவரமானது பூட்டப்பட்ட அறைக்குள் தரிசனத்திற்குப் பிந்தியதாக அதில் கூறப்படும் வேளைக்கும் சற்றுப் பின்பே வந்திருக்கும் என்பது சாத்தியமானதும் நிகழ்தகவுள்ளதாகவும் கூட இருக்கிறது. மாற்கு 16:15, 16ல் உள்ளவற்றை இயேசு மத்தேயு 28:18-20ல் கூறியதிலிருந்து ஒரு மாறுபட்ட வேளையில் கூறியிருக்கவும் சாத்தியக்கூறுள்ளது; ஆனால் இவ்வார்த்தைகள் ஒன்றாகக் கூட்டிப் படிக்கப் படுமளவுக்கு ஒரே மாதிரியானவைகளாக உள்ளன. [17]ஞானஸ்நானத்தின் அவசியம் பற்றிய இவ்வசனத்தின் எளிய போதனையானது சிலரைக் கவலையடையச் செய்கிறது. அவர்கள், ''இது, 'ஞானஸ்நானம் பெறாதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்' என்று கூறுவதில்லையே" என்று மறுக்கின்றனர். [18]The KJV has "and" instead of "for," but the manuscript evidence favors the word "for." [19]One of the "alls" is imbedded in the word "always." [20]Geoffrey W. Bromiley, ed., *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. Geoffrey W. Bromiley, abr. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 239.

[21]"சீஷன்" என்ற வார்த்தை பற்றிய கலந்துரையாடல் ஒன்றை "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் "சீஷத்துவத்திற்கு அழைப்பு" என்ற பாடத்தில் காணவும். [22]பிரதான கட்டளையில் விசுவாசத்தை அறிக்கையிடுதல் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லையென்றாலும், இது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். [23]யாரேனும் ஒருவரை ஞானஸ்நானப்படுத்தும்போது (அங்கிருக்கும் யாவரும் நடப்பதென்ன என்பதை அறிந்துகொள்ளும்படிக்கு) இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுவதில் மதிப்புள்ளது, ஆனால் இவ்வார்த்தைகள், நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகியோருடன் ஒரு புதிய உறவில் பிரவேசிக்கின்றோம் என்ற மனப்பதிவை ஏற்படுத்துவதை நோக்கங் கொண்டுள்ளனவே தவிர, இவைகள் ஞானஸ்நானச் சூத்திரம் என்பதை நோக்கங் கொண்டிருப்பதில்லை. தற்செயலாக, இது தேவத்துவத்தில் உள்ள மூன்று நபர்களைப் பற்றி வேத வசனங்களில் உள்ள தெளிவான கூற்றுகளில் ஒன்றாக உள்ளது. [24]நான் வாழும் சமூகத்தில், ''நாமத்தினாலே'' என்ற சொற்றொடர்,

“அதிகாரத்தினாலே” என்று அர்த்தப்பட முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு காவலர் “சட்டத்தின் பெயராலே அதைத் திறந்து காண்பி” என்று கூறும்போது, அவர் ‘‘சட்டத்தின் அதிகாரத்தை’’ அர்த்தப்படுத்துகின்றார். மத்தேயு 28:19ல் “நாமத்தினாலே” என்பது “அதிகாரத்தினாலே” என்பதை விட அதிகமானவற்றை அர்த்தப்படுத்துகிறது, ஆனால் அந்தக் கருத்து உள்ளடக்கப்படும். [25]தண்ணீருக்குள் முழுகாட்டப்படுதலே ஞானஸ்நானமாக உள்ளது என்பது பற்றி “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1” என்ற புத்தகத்தில் “சமீபித்து இருக்கிறது” என்ற பாடத்தில் காணவும். [26]John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 357. [27]Quoted in Philip Yancey, *The Jesus I Never Knew* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1995), 226. டேன்டெலியன் என்ற தாவரம் ஐரோப்பாவில் இருந்து வந்ததாகும். இதன் மஞ்சள் நிற மலர்களைத் தொடர்ந்து, ஒரு மங்கிய வெள்ளை நிறமான பந்துபோன்ற விதைத் தலை இருக்கும். காற்று (அல்லது ஒரு சுவாசம்) இந்தப் பந்தை மென்மயிர் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான விதைகளைப் பிரிக்கச் செய்து, அதைக் காற்றானது தூரத்தில் பரவலாகச் சிதறச் செய்யும். நமது தமிழ் நாட்டில் உள்ள எருக்களம் செடியின் விதைகள் பரவுவதை நாம் இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தலாம். [28]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 764. [29]‘‘நாட்கள்’’ என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது (aion என்பதன் ஒரு வடிவம்) “காலத்தின் ஒருவேளை” என்று சுட்டிக் காண்பிக்கிறது, மற்றும் இது பல்வேறு அர்த்தத்தின் நிழல்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடும். பிரதான கட்டளையின் சந்தர்ப்பப் பொருளில், இது கிறிஸ்தவ யுகத்தைக் குறிக்கிறது. KJVயில் “unto the end of the world” என்று தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது இதே விஷயத்தையே அடிப்படையில் அர்த்தப்படுத்துகிறது. [30]D. W. Cleverley Ford, *Preaching the Risen Christ* (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1988), 83.

[31]சந்தர்ப்பப் பொருளில், இயேசு இந்த வார்த்தைகளைப் (மாற். 16:14) பேசியபோது, ‘‘பதினொருவரிடத்தில்’’ இவற்றைப் பேசினார், மற்றும் அதே சந்தர்ப்பப் பொருளில், பிற்பாடு அந்தப் பதினொருவர் (அப்போஸ்தலர்கள்) தான் இந்த அடையாளங்களைச் செய்யக் கூடியவர்களாய் இருந்தனர் (மாற். 16:20). சிலர், மாற்கு 16:17, 18ஐ ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் நடைமுறைப்படுத்தி இவ்வசனப் பகுதிக்கு அவமதிப்பை [disservice] செய்துள்ளனர் (இதன் ஒரு விளைவாக, வினோத மான வகையில் பாம்புகளைக் கையாளும் மதப்பிரிவொன்று ஏற்பட்டுள்ளது). மாற்கு 16:17, 18ஐப் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கங்களுக்கு, இந்தப் பாடத்தின் முடிவில் உள்ள குறிப்புகளைக் காணவும். [32]இங்கு தனி வகைப்பட்ட சில உதாரணங்கள் தரப்படுகின்றன: பிசாசுகளைத் துரத்துதல் பற்றி, அப். 16:16-18ஐக் காணவும்; நவமான (அவர்கள் படித்து அறிந்திராத) பாஷைகளில் பேசுதல் பற்றி அப். 2:1-8ஐக் காணவும். பாம்புகளை கைகளில் எடுத்தலைக் குறித்து அப். 28:2-5 வசனங்களைக் காணவும். வியாதியஸ்தர்களை குணமாக்குதலைக் குறித்து அப். 3:1-8 வசனங்களைக் காணவும். எந்த ஒரு அப்போஸ்தலரும் சாவுக்கேதுவானதை (விஷத்தை) குடித்தல் பற்றிய குறிப்பிட்ட உதாரணம் எதையும் நாம் கொண்டிருப்பதில்லை, ஆனால் தனிநபர்களை விஷம் குடிக்கச் செய்து மரணதண்டனை நிறைவேற்றுதல் என்பது பொதுவான பழக்கமாய் இருந்தது என்று நாம் வரலாற்றிலிருந்து அறிகின்றோம். [33]இயேசுவுடன் பிறந்தவர்களில் யாக்கோபு முதல்வர் என்பதால் (மத். 13:55; மாற். 6:3), இவர் மரியாளின் இரண்டாவது மகன் என்று யூகிக்கப்படுகின்றார். [34]“யூதா” என்பது அநேகமாக “யூதாஸ்” என்பதின் சுருக்கமான வடிவமாக இருக்கலாம் (மத். 13:55ஐக் காணவும்). [35]குறிப்பு எண் 1ஐக் காணவும். நமது படிப்பின் நோக்கத்திற்காக, நான் லூக்கா 24:44-49ன்

வார்த்தைகளை அப். 1:3-8ல் உள்ள லூக்காவின் விவரத்துடன் ஒன்று கலப்பேன். 1 கொரிந்தியர் 15:8ல் உள்ள உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்னான தரிசனங்களின் பட்டியல், தமஸ்குவுக்குச் செல்லும் சாலையில் சவுல் அல்லது பவுலுக்குத் தரப்பட்ட தரிசனத்துடன் முடிகிறது. இது இயேசு பரத்துக்கேறிப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு நடைபெற்றதால், இது நாற்பது நாட்களில் நடைபெற்ற தரிசனங்களில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. [36]கடந்த கால வினைச் சொல்லின் பயன்பாடு ஆர்வத்திற்குரியதாக உள்ளது. இது, "எனது மரணத்திற்கு முன்பு நான் உங்களுடன் இருந்த நாட்களில்'' என்று அர்த்தப்பட முடியும், ஆனால் இயேசுவின் புறப்பாட்டிற்கான வேளையானது நெருங்கியிருந்தபடியால், அவர் கடந்த கால வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். நடைமுறை நோக்கங்கள் யாவற்றிற்காகவும் அவர் ஏற்கனவே சென்றிருந்தார். [37]சுவிசேஷ விவரங்களின் மற்ற எழுத்தாளர்களைப் போலவே லூக்காவும், இயேசுவின் வாழ்வின் கடைசியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒன்றுகலந்திருந்தார். இவ்விதமாக, லூக்கா 24:44-49ன் உரையானது, அவர் உயிர்த்தெழுந்த நாளில் அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தரிசனமானபோது நடைபெற்றதுபோல் தோன்றலாம். இருப்பினும், அடுத்து வரும் 50ம் வசனமானது, "பின்பு" என்று தொடங்குவதைக் கவனியுங்கள், இது இந்த உரையானது பரத்துக்கேறுவதற்குச் சற்றே முன்பு நடைபெற்றதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. அவ்விடத்தில்தான் நாம் இதை வைத்துள்ளோம். [38]''விசுவாசம் என்பது சிலவேளைகளில் வாழ்வின் முழுமையான ஒப்புக் கொடுத்தலை உள்ளடக்கப் பயன்படுத்தப்படுவதுபோலவே, இங்கு மனந்திரும்புதல் என்பது எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய ஒரு கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது … இவ்விடத்தில் மனந்திரும்புதல் என்பது தனிநபர் தேவனிடத்தில் முற்றிலுமாகத் திரும்புதல் என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது" (R. C. Foster, *Studies in the Life of Christ* [Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1971], 1359). *[39]யோவான் 14:17, 26; 15:26; 16:15 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். [40]மாற்கு 16:19அ-வைக் காணவும்.*

*[41]பரத்துக்கேறுதல் பற்றிய பொதுவான ஒரு கலந்துரையாடலை, இந்தப் புத்தகத்தில் "மகிமையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல்" என்ற பிரசங்கத்தில் காணவும். [42]மாற்கு தமது சுவிசேஷ விவரத்தை எழுதிய தேதி பற்றி, "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில் "மாற்கு சுவிசேஷம்: சேவகராகிய கிறிஸ்து" என்ற பாடத்தில் காணவும். லூக்கா அப். நடபடிகள் புத்தகத்தை எழுதிய தேதி பற்றி அதே புத்தகத்தில் "லூக்கா சுவிஷேசம்: மனிதகுமாரனாகிய கிறிஸ்து" என்ற பாடத்தில் காணவும். [43]வசனத்தை உறுதிப்படுத்துதல் என்பது அற்புதங்களின் ஒரு நோக்கமாக இருந்தது (எபி 2:3, 4 வசனங்களைக் காணவும்) வசனத்தை ஒருமுறை உறுதிப்படுத்திய பின்பு மறுபடி உறுதிப்படுத்தத் தேவையில்லை. இவ்விதமாக, அற்புதங்களுக்கான குறிப்பிட்ட இந்தத் தேவை முடிவு பெற்று விட்டது. [44]மாற்கு 16:17, 18ல் குறிப்பிட்ட அற்புத அடையாளங்கள் பற்றிய இயேசுவின் வாக்குத்தத்தம் அடங்கியுள்ளது. மாற்கு 16:20ம் வசனம், இந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கூறுகிறது. இது, இன்றைய நாட்களிலும் நாம் இன்னமும் அந்த அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளோம் என்று "நிரூபிப்பது" இல்லை. [45]இந்தச் சொற்றொடரமைப்பு, சாலொமோன் அரசரைச் சந்தித்தபோது, சேபாவின் இராஜஸ்திரீ கூறிய வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது (1 இரா. 10:7ஐக் காணவும்). [46]"மூன்று அல்லது அதற்குச் சற்று அதிகமான ஆண்டுகளில்" என்ற சொற்றொடர் கள் பற்றி, லூக்கா 3:23ஐயும் "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில் தொடங்கும் "கிறிஸ்துவின் சொந்த ஊழியம் எவ்வளவு நாட்கள் நடைபெற்றது?" என்ற துணைப் பாடத்தையும் காணவும். [47]*F. LaGard Smith, *The Narrated Bible in Chronological Order* (Eugene, Oreg.: Harvest House Publishers, 1984), 1484.

மாற்கு சுவிசேஷத்தின் வழக்கேற்படுத்தும் முடிவு

மாற்கு 16ன் முடிவைப் பற்றி - குறிப்பாக, வசனம் 9 முதல் 20 வரையுள்ள பகுதியைப் பற்றி - சில கேள்விகள் நிலவுகின்றன என்பதை நீங்கள் அறிந்தோ அல்லது அறியாமலோ இருக்கலாம். KJV மற்றும் NKJV என்ற வேதாகமங்கள் (பெரும்பான்மையான வேத வசனம் என்று அழைக்கப்படுபவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்தவை) இவ்வசனங்களை வேத வசனப் பகுதியின் ஒரு பாகமாக தக்க வைத்துள்ளன. இருப்பினும் பெரும்பாலான நவீன மொழிபெயர்ப்புகள் (வெஸ்ட்காட்-ஹோர்ட் மற்றும் அதன் தொடர்புடைய வேத வசனங்கள்), ஒரு பிரச்சனை நிலவுவதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, NASB வேதாகமம் (இன்றைக்கான சத்தியம் பத்திரிக்கைக்கு இதுவே அடிப்படை வேத வசனமாகப் பயன்படுத்தப் படுகிறது), மாற்கு 16:9-20ஐ அடைப்புக் குறிகளுக்குள் கொண்டுள்ளது, இதைத் தொடர்ந்து "குறுகிய முடிவு" என்று அழைக்கப்படும் பகுதி வருகிறது. எனது NASB வேதாகமப் பிரதியில் வசனம் 9 முதல் 20வரை உள்ள பகுதிக்குப் பின்வரும் மைய-பத்திக் குறிப்பு காணப்படுகிறது: "பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகள் சிலவற்றில் வசனம் 9-20 வரையுள்ள பகுதி இருப்பதில்லை"; "ஒரு சில பிந்திய கையெழுத்துப் பிரதிகள் மற்றும் பதிப்புகள் இந்தப் பத்தியைக் கொண்டுள்ளன."

ஒருவேளை, இந்தப் பிரச்சனையானது உங்கள் பிரசங்கித்தலிலும் போதித்தலிலும் ஒரு பிரதான கவலைக்குரிய விஷயமாயிராமல் போகலாம் என்பதே இதைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய முதல் விஷயமாக இருக்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டில் வேறெங்கும் இணைவைக் கண்டறியக் கூடாத வகையில் அடிப்படை உபதேசம் எதுவும் மாற்கு 16:9-20ல் இருப்பதில்லை. மாற்கு 16ன் முடிவைப் பற்றி அறைகூவல் விடுக்கும் யாருடனாவது நீங்கள் வேதாகமத்தைப் படிக்க வேண்டும் என்றால், கலந்துரையாடலின்கீழ் உள்ள பாடக்கருத்தைப் பற்றிப் போதிக்கிற, வழக்கிற்கு உட்படாத வசனப் பகுதிகளை மாத்திரம் பயன்படுத்துங்கள்.

மற்றும், உண்மை நடைமுறையில், மாற்கு 16:9-20ன் உண்மைத் தன்மை என்பது, வேதாகமத்தை மும்முரமாகப் படிக்கும் எந்தப் படிப்பிற்கும் பாகமாயிருத்தல் என்பது அவசியமற்றதாக உள்ளது. நான் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பிரசங்கித்துக் கொண்டுள்ளேன், நான் எப்போதாவது வசனத்தின் அதிகாரத்துவத்தைத் தற்காக்க வேண்டி யிருந்ததா என்பதைக் குறித்து என்னால் நினைவுகூர இயலவில்லை. விசுவாசத்தினால் மட்டுமே மீட்பு கிடைத்துவிடும் என்று போதிப்பவர் களுடனோ அல்லது இன்றைய நாட்களில் நாம் அற்புதங்களைக் கொண்டுள்ளோம் என்று போதிப்பவர்களுடனோ நாம் வேதாகமத்தைப் படிக்கும்போது, இவ்வசனங்கள், கலந்துரையாடலின் பாகமாக இருக்கப்

பெரும்பாலும் வாய்ப்புள்ளது. இந்த இரு குழுக்களிலுமே, மாற்கு 16:9-20 வசனங்கள், தேவனால் ஏவுதல் பெற்ற வேதவசனங்களின் பகுதியா யிருப்பதை விசுவாசியாத எவரொருவரையும் நான் ஒருக்காலும் சந்தித்தது இல்லை.

இருந்தபோதிலும், உங்கள் ஊழியத்தில் கேள்விகள் எழும்பலாம், எனவே சில விளக்கங்கள் அவசியமானவைகளாக உள்ளன. பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகள், பதிப்புகள் மற்றும் தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர் களின் எழுத்தாக்கங்கள் ஆகியவற்றில் உள்ள ஆதாரத்தின் விவரமான கலந்துரையாடலுக்கு, நீங்கள் வேறு எவ்விடத்திற்காவது செல்ல வேண்டி யிருக்கும், ஆனால் பின்வரும் குறிப்புகள் இப்போதைக்கு போதுமான வையாக இருக்கும். எளிமையாயிருத்தல் என்ற இடர்ப்பாட்டில், நான் எனது கலந்தரையாடலை, மாற்கு சுவிசேஷத்தின் முடிவைப் பற்றிய நான்கு சாத்தியக்கூறுகளுடன் மட்டுப்படுத்துவேன்.

சாத்தியக்கூறு #1: மாற்கு, ஏவுதல் பெற்ற தமது விவரத்தை வசனம் 8 உடன் முடித்துக்கொண்டார். இது மிகவும் ஏற்பில்லாததாக உள்ளது. அதிகாரம் 16ஐ வாசியுங்கள், அதன் முதல் வாசகர்களின் இடத்தில் உங்களை இடுங்கள், மற்றும் வசனம் 8ல் நிறுத்துங்கள். பதிவேடு முழுமை யடையாததாகக் காணப்படவில்லையா? சில விஷயங்கள் கூட்டப்படுதல் அவசியம் என்று காணப்படவில்லையா? இந்தப் பாடக் கருத்து தொடர் பான ஒரு கட்டுரையில், தாமஸ் பூமெர்ஷைன் அவர்கள், சாதாரணமாக மாற்கு, “முன்னுரைத்தல் மற்றும் நிறைவேற்றம் என்ற நுணுக்கத்தை” பயன்படுத்தினார் என்று குறிப்பிட்டு, வசனம் 8 உடன் நின்றுவிடுதல் என்பது குறைந்தபட்சம் “[மாற்கு சுவிசேஷப் புத்தகத்தின்] வாசகரை ஏமாற்றம்/சலிப்பு அடைந்தவராக” விட்டுவிடும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.[1]

சாத்தியக்கூறு #2: மாற்கு சுவிசேஷத்தின் தோற்றக் கால முடிவு, தொடக்க கால கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒன்று அல்லது அதற்கு அதிகமானவற்றிலிருந்து காணாமற் போயிருந்தது,[2] மற்றும் எந்த முடிவு இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி நாம் கருத்து எதையும் கொண்டிருப்ப தில்லை. மேற்கூறப்பட்ட கூற்றின் முதல்பகுதியானது ஒரு தனிச்சிறந்த சாத்தியக்கூறாக உள்ளது. தோல் சுருளாகவோ அல்லது (புத்தக) வடிவிலோ இருந்த கையெழுத்துப் பிரதியின் கடைசிப் பக்கம் எவ்வாறு கிழிந்து அல்லது தொலைந்து போயிருக்கும் என்பதைக் காணுதல் கடினமானதாக இருப்ப தில்லை. (எனது நூலகத்தில் பல புத்தகங்களில் ஒரு சில பக்கங்கள் தொலைந்து போயிருப்பதை நான் கண்டுள்ளேன்.) இது, மிகப் பழைய “முழுமையான” இரு கையெழுத்துப் பிரதிகள் (இவை நான்காம் நூற்றாண்டில் இருந்ததாகத் தேதியிடப்பட்டவை) இந்த முடிவைக் கொண்டிராதது ஏன் என்பதற்கு மிகவும் தர்க்கப் பொருத்தமான விளக்கமாக உள்ளது. இருப்பினும், முடிவுப் பகுதி தொலைந்து போயிற்று, எனவே அதை அறிய இயலாது என்ற கருத்தானது நம்மில் சிலருக்கு ஒப்பேறக்கூடிய தெரிவாக இருப்பதில்லை. தேவன் தமது ஏவுதல் பெற்ற வசனத்தை அருளிரக்கத்துடன் பாதுகாத்து, அதை அழிவினின்று காக்கின்

றார் என்றே நான் நம்புகின்றேன் (1 பேது. 1:23-25).

சாத்தியக்கூறு #3: "குறுகிய முடிவு" என்று அழைக்கப்படும் முடிவானது ஆவியானவரால் ஏவுதல் பெற்ற மாற்கு சுவிசேஷத்தின் முடிவாக உள்ளது. இந்த முடிவு உங்கள் வேதாகமத்தில் இல்லையென்றால், அது எனது NASB *வேதாகமத்தில் உள்ளதுபோல் பின்வருமாறு வாசிக்கப்படும்:*

> And they [the women] promptly reported all these instructions to Peter and his companions. And after that, Jesus Himself sent out through them from east to west the sacred and imperishable proclamation of eternal salvation.

பிந்திய ஒரு சில கையெழுத்துப் பிரதிகள் மற்றும் பதிப்புகளில் இந்த முடிவு உள்ளது, ஆனால் ஜேக் லூயிஸ் அவர்கள், "குறுகிய முடிவிற்கான ஆதாரமானது, இந்த முடிவை மாற்கு எழுதினார் என்று எந்த ஒரு கல்வியாளரும் வாதிடக்கூடாதபடி மிகவும் சிறுமையானதாக உள்ளது" என்று சுட்டிக்காண்பித்தார்.[3] மைலோ கோன்னிக் அவர்கள், "பயிற்சியற்ற ஒரு வாசகரும்கூட, இந்த பாணியும் வார்த்தையமைப்பும் மாற்கு சுவிசேஷத்தின் மூலநடையிலிருப்பவையல்ல என்று கூறமுடியும்" என்று நம்பினார்.[4] முடிவைப் பற்றிய ஒவ்வொரு விஷயமும், இது, திருப்தியற்ற வேதபாரகர் ஒருவர் வசனம் 8உடன் முடிவடைந்த கையெழுத்துப் பிரதியை நகல் எடுக்கையில் "இணைத்துச் சேர்த்த" முடிவாக உள்ளது என்று அடையாளப்படுத்துகிறது.

சாத்தியக்கூறு #4: மாற்கு 16:9-20 வசனப் பகுதியானது இப்புத்தகத்தின் தோற்றக்கால முடிவாக உள்ளது. இது, ஆவியானவரால் ஏவுதல் பெற்றது மற்றும் உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்துதலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் "பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது" (2 தீமோ. 3:16) என்ற வகையில் உள்ளது. நான் ஏற்கனவே, கிறிஸ்துவின் வாழ்வைப் பற்றிய நமது படிப்பின் கடைசிப் பாடங்கள் மற்றும் பிரசங்கங்களில் இவ்வசனங்களை உள்ளடக்கியதினால் இந்தச் சாத்தியக்கூற்றை நான் தேர்ந்து கொண்டதைச் சுட்டிக் காண்பித்தேன்.

இந்த விஷயம் பற்றி உங்கள் சொந்த மனதை நீங்கள் சரிசெய்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. முன்பே சுட்டிக்காண்பிக்கப் பட்டபடி, மாற்கு 16:9-20ல், புதிய ஏற்பாட்டில் வேறெவ்விடத்திலும் காணப்படக்கூடாத அத்தியாவசியமான உபதேசம் எதுவும் இல்லை, நான் கொண்டுள்ள அதே நிலைப்பாட்டை நீங்களும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமற்றதாக உள்ளது. பழமைவாதக் கல்வியாளர்கள் பலர், இந்தக் கேள்வியை தீர்க்கப்படாத ஒரு இரகசியமாக விட்டு வைப்பதைத் தேர்ந்துகொள்கின்றனர்.[5]

இங்கு ஆழ்ந்து சிந்திக்கச் சில சிந்தனைகள் உள்ளன. "நீண்ட முடிவு" என்று அழைக்கப்படுவது (மாற். 16:9-20) மிகவும் பழையதாக உள்ளது. ஜான் F. *கார்ட்டர் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:*

> ... இவ்வசனப்பகுதியானது மாறுபாடுகளுடன் இருப்பினும்கூட,

[இதைக் கொண்டிராத] மற்ற இரு கையெழுத்துப் பிரதிகள், மற்றும் கிரேக்க மொழி பேசாத மக்களின் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப் பட்ட மிகப் பழமையான புதிய ஏற்பாடு ஆகியவற்றில் காணப் படுகிறது. இதன் ஒரு பகுதி, இரேனியுஸ் அவர்களால் மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டு, மாற்குவினால் எழுதப்பட்டதென்று அவரால் குறிப்பிடப்பட்டது, இந்த இரேனியுஸ் அவர்கள் கி.பி. 130-200ல் வாழ்ந்தவரும் அநேகமாக, இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் பழைய பிரதிகள் தயாரிக்கப்படுவதற்கு 150 ஆண்டு களுக்கு முன்னதாக இதை எழுதியவருமாக இருந்தார்.[6]

"பழைய மொழிபெயர்ப்புகள்" பற்றி R. C. ஃபாஸ்ட்டர் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

[மற்ற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட] பதிப்புகளில் இருந்து கிடைக்கிற ஆதாரம் இவ்வசனப்பகுதியை நடைமுறையில் தனிச்சிறந்த வகையில் ஆதரிப்பதாக உள்ளது என்ற உண்மை மிக முக்கியமானதாக உள்ளது ... இந்தப் பதிப்புகள் மிகத் தொடக்க காலத்திலேயே, அதாவது இன்று நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஏராளமான கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் திரளான எண்ணிக்கையை விடப் பழமையானவைகளாக உள்ளன.[7]

"நீண்ட முடிவு"க்கு எதிராக மறுப்புகள் பலவற்றைக் கூற முடியும்,[8] ஆனால் அவற்றில் எதுவும் தீர்மானமானதாக இருப்பதில்லை. எடுத்துக் காட்டாக, மாற்கு 16:9-20ல் காணப்படுகிற பதினேழு வார்த்தைகளும் சொற்றொடர்களும் புதிய ஏற்பாட்டில் வேறு எவ்விடத்திலும் காணப் படுவதில்லை என்பது ஒரு மறுப்புரையாக உள்ளது. இந்த மறுப்பைப் பற்றி ஃபாஸ்டர் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

புரோடஸ் அவர்கள், மாற்கு சுவிசேஷத்தில் இப்பகுதிக்கு முந்தியதும் ஒருக்காலும் கேள்வி எழுப்பப்படாததுமான இருபது வசனங்களை எடுத்துக் கொண்டு, அதிலும் புதிய ஏற்பாட்டில் வேறெங்கும் காணப்படாத, மிகச் சரியாகப் பதினேழு வார்த்தைகளைக் கண்டறிந்தார். மெக்கார்வி அவர்கள் லூக்கா சுவிசேஷத்தில் கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டதாக உள்ள கடைசி பன்னிரண்டு வசனங் களை எடுத்துக்கொண்டு அதில் ஒன்பது புதிய வார்த்தைகளைக் கண்டார்.[9]

கார்ட்டர் அவர்களிடமிருந்து தழுவப்பட்ட ஒரு மேற்கோளுடன் நமது பாடத்தை முடிக்க என்னை அனுமதியுங்கள்:

என்னால் எல்லா சிரமங்களையும் உணர்ந்தறிய முடிகிறது ... ; ஆனால் ஏவுதல் பெற்ற பரிசுத்த ஆவியானவர், தொடக்க நாட்களில் இருந்தே புதிய ஏற்பாட்டைப் பயன்படுத்தியிருப்பதால், இந்த விஷயத்தைக் கிறிஸ்தவர்களின் வேதாகமங்களில் உள்ளடக்குவதற்கு அனுமதித்தார், எனவே இது ஏவுதல் பெற்றதாகவும் அதிகாரத்துவம் உடையதாகவும்

> *எனக்குக் காணப்படுகிறது [இது தோற்றக் கால முடிவாக இருப்பினும் இல்லாதிருப்பினும்], மாற்கு தமது வாழ்வின் பிற்பகுதியில் இதைத் தமது தோற்றக் கால எழுத்துப் பணியுடன் சேர்த்திருப்பினும் அல்லது அப்போஸ்தலர்களின் காலத்தில் வேறு யாரோ இதைச் சேர்த்திருப்பினும் ... ஆவியானவர் மற்றவற்றை ஏவியுள்ளதுபோலவே இந்தக் கூடுதலான தகவல்களையும் (இது அவ்வாறு இருந்ததென்றால்) ஏவியுள்ளார்.*[10]

குறிப்புகள்

[1]Thomas E. Boomershine, "Mark 16:8 and the Apostolic Commision," *Journal of Biblical Literature* 100 (June 1981): 225-39. Quoted in Jack P. Lewis, "The Ending of Mark," *Harding University Lectures* (1988), 600. [2]*மூலக் கையெழுத்துப் பிரதிகளை ("சுய எழுத்துப்'' பிரதிகளை) நமக்காகப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பதைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் பொருத்தமானதாகக் காணவில்லை.* [3]Lewis, 598. [4]C. Milo Connick, *Jesus: The Man, the Mission and the Message*, 2d. ed. (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1974), 405. [5]*இது ஹார்டிங் பல்கலைக்கழகத்தில் ஜேக் P. லூயிஸ் அவர்களால் 1988ல் தரப்பட்ட ஒரு விரிவுரையில் பெறப்பட்ட முடிவாக உள்ளது* (Lewis, 597-603). [6]John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 347. [7]R. C. Foster, *Studies in the Life of Christ* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1971), 1358. [8]*இந்த முடிவு மிகப் பழைய முழுமையான கையெழுத்துப் பிரதிகள் இரண்டில் காணப்படுவதில்லை என்ற உண்மையுடன் கூடுதலாக, இது தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களில் முக்கியமான பலருக்கு அறியப்படாததாக இருந்தது. நான் சந்தேகப்படுகிறபடி, தோற்ற கால முடிவுப் பகுதியானது மிகத் தொடக்க காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஒன்று அல்லது அதற்கு அதிகமானவற்றில் இருந்து தொலைந்து போயிருந்தால், சில எழுத்தாளர்கள் அதை அறியாதது ஏன் என்பதற்கு இது விளக்கம் தரக்கூடும்.* [9]Foster, 1358. [10]*அறியப்படாத ஆனால் ஏவுதல் பெற்ற எழுத்தாளர் ஒருவர் ஒரு எழுத்துப் பணியில் கூடுதல் தகவலைச் சேர்த்தது பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டு உதாரணம் ஒன்றிற்கு, உபாகமத்தின் முடிவுப் பகுதியைக் காணவும். இதில் அந்தப் புத்தகத்தின் அடிப்படை எழுத்தாளரான மோசேயின் மரணம் பற்றிக் கூறப்படுகிறது (விசேஷமாக, 34:5, 6ஐக் கவனிக்கவும்). மோசே தமது மரணத்தைக் குறித்து ஏவுதலினால் எழுதியிருக்கக் கூடும், ஆனால் இன்னொரு எழுத்தாளர் (அநேகமாக யோசுவா) இந்தக் கடைசி வரிகளை எழுதினார் என்பதே ஏற்புடையதாக உள்ளது.*